

Konklusion

- 1) Artikel 71 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en international konvention fortolkes på en måde, som ikke på mindst lige så gunstige betingelser som dem, der er fastsat i denne forordning, sikrer de formål og principper, som ligger til grund for den nævnte forordning.
- 2) Artikel 71 i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at den er til hinder for en fortolkning af artikel 31, stk. 2, i konventionen om fragtafalter ved international godsbefordring ad landevej, undertegnet i Genève den 19. maj 1956, som ændret ved protokollen undertegnet i Genève den 5. juli 1978, hvorefter et negativt anerkendelsessøgsmål eller en negativ anerkendelsesdom, der er anlagt eller afsagt i en medlemsstat, ikke anses for at have samme genstand og hvile på samme grundlag som et regres-søgsmål vedrørende samme tab mellem samme parter eller personer, der er indtrådt i deres rettigheder i en anden medlemsstat.

(¹) EUT C 26 af 26.1.2013.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. december 2013 — Georgetown University mod Octrooicentrum Nederland, der driver virksomhed under navnet NL Octrooicentrum (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank 's Gravenhage — Nederlandene)

(Sag C-484/12) (¹)

(Humanmedicinske lægemidler — supplerende beskyttelsescertifikat — forordning (EF) nr. 469/2009 — artikel 3 — betingelser for udstedelse af certifikatet — mulighed for udstedelse af flere supplerende beskyttelsescertifikater på grundlag af samme patent)

(2014/C 52/33)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank 's Gravenhage

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Georgetown University

Sagsøgt: Octrooicentrum Nederland, der driver virksomhed under navnet NL Octrooicentrum

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank 's-Gravenhage — fortolkning af artikel 3, litra c), og artikel 14, litra b), i

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (EUT L 152, s. 1) — betingelser for udstedelse af certifikatet — gyldigt grundpatent, der omfatter flere produkter — ret til certifikatet for hvert produkt eller ikke

Konklusion

Under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, hvor en patentindehaver på grundlag af et grundpatent og en markedsførings-tilladelse for et lægemiddel, der består af en sammensætning af flere aktive ingredienser, allerede har fået udstedt et supplerende beskyttelsescertifikat for denne sammensætning af aktive ingredienser, som er beskyttet ved nævnte patent i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler, skal forordningens artikel 3, litra c), fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at indehaveren også får udstedt et supplerende beskyttelsescertifikat for en af disse aktive ingredienser, som ligeledes er individuelt beskyttet ved nævnte patent.

(¹) EUT C 26 af 26.1.2013.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. december 2013 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mod The Bridport and West Dorset Golf Club Limited (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-495/12) (¹)

(Afgifter — moms — direktiv 2006/112/EF — fritagelser — artikel 132, stk. 1, litra m) — levering af ydelser, som har en nær tilknytning til udøvelsen af sport — adgang til en golfbane — en golfklubs besøgende ikke-medlemmer, som betaler et adgangsgebyr til greenen (»green fee«) — udelukkelse fra fritagelsen — artikel 133, stk. 1, litra d) — artikel 134, litra b) — yderligere indtægter)

(2014/C 52/34)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sagsøgt: The Bridport and West Dorset Golf Club Limited

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — fortolkning af artikel 132, stk. 1, litra m), artikel 133, litra d), og artikel 134, litra b) i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — fritagelser — levering af ydelser med nær tilknytning til udøvelsen af sport eller fysisk træning — salg af ret til at anvende en golfbane i en bestemt periode med henblik på at spille golf på den pågældende golfbane, hvor salget foretages af et organ, som ikke arbejder med gevinst for øje

Konklusion

- 1) Artikel 134, litra b), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke udelukker levering af en ydelse, som består i, at et organ, der ikke arbejder med gevinst for øje, og hvis virksomhed består i at administrere en golfbane og tilbyde medlemskab, giver en brugsret til denne golfbane til besøgende ikke-medlemmer, fra den fritagelse, der er fastsat i direktivets artikel 132, stk. 1, litra m).
- 2) Artikel 133, stk. 1, litra d), i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at den ikke giver medlemsstaterne mulighed for, under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, at udelukke levering af en ydelse, der består i, at et organ, der ikke arbejder med gevinst for øje, og som tilbyder en medlemsordning, giver brugsret til en golfbane, fra fritagelsen i dette direktivs artikel 132, stk. 1, litra m), når denne ydelse leveres til besøgende ikke-medlemmer.

(¹) EUT C 32 af 2.2.2013.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. december 2013 — BDV Hungary Trading Kft. (i likvidation) mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn)

(Sag C-563/12) (¹)

(Moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 146 — fritagelse ved udførsel — artikel 131 — betingelser fastsat af medlemsstaterne — national lovgivning, der stiller krav om, at den vare, der er bestemt til udførsel, skal have forladt Den Europæiske Unions toldområde inden for en frist på 90 dage fra leveringen)

(2014/C 52/35)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BDV Hungary Trading Kft. (i likvidation)

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Kúria — fortolkning af artikel 15 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), og artikel 131, 146 og 273 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — afgiftsfritagelse ved udførsel til tredjelande — selskab, der fremstiller og markedsfører fødevarer, der aftages af købere med henblik på markedsføring heraf i tredjelande — national lovgivning, der betinger retten til afgiftsfrihed ved udførsel af varer uden for Den Europæiske Union af, at den frist, der er hengået mellem salget og datoen for de pågældende varers udførelse fra den pågældende medlemsstats område ikke overstiger 90 dage

Konklusion

Artikel 146, stk. 1, og artikel 131 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter de varer, der i forbindelse med en levering til udførsel er bestemt til at blive udført fra Den Europæiske Union, skal have forladt Den Europæiske Unions område inden for en frist, der er fastsat til tre måneder eller 90 dage efter leveringsdatoen, når en enkel overskridelse af denne frist medfører, at den afgiftspligtige endeligt mister retten til fritagelse for denne levering.

(¹) EUT C 114 af 20.4.2013.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 19. december 2013 — Koninklijke Wegenbouw Stevin BV mod Europa-Kommissionen

(Sag C-586/12 P) (¹)

(Appel — karteller — det nederlandske marked for vejanlægsbitumen — fastsættelse af bruttoprisen for vejanlægsbitumen — fastsættelse af en rabat til vejbygningsvirksomheder — bevis — ligebehandlingsprincippet — fuld prøvelsesret — bødens forholdsmæssighed — Domstolens prøvelsesret)

(2014/C 52/36)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Koninklijke Wegenbouw Stevin BV (ved advocaat E. Pijnacker Hordijk)